

Núria Esponellà, premi Prudenci Bertrana

CULTURA-ESPECTACLES. Plana 25

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIVENDRES • 26 de juny del 2020. Any XLV. Núm. 15402 - AVUI / Any XLII. Núm. 14272 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT NACIONAL. Planes 6 i 7

“Ha triomfat la repressió”

SUPPLICATORI • Nova divisió entre l'independentisme el dia que el Congrés deixa Laura Borràs en mans del Suprem

El PP dona suport a Sánchez en el nou decret

Millet i Osàcar, entre reixes pel cas Palau

Ahir a la tarda van ingressar a Brians 2, Millet en ambulància, per **començar a complir la condemna**

L'ambulància que portava Millet, a l'entrada de la presó de Brians 2 ■ POL SOLÀ / ACN

NACIONAL. Plana 18

L'ESPORTIU Entrevista Juan Carlos Unzué Exjugador del Barça i exentrenador del Girona

“Que la gent no esperi a ser feliç, que pensi en el present”

Jové i Salvadó aporten els 1,6 milions de fiança

La fiscalia vol presó per als escortes de Puigdemont

Plana 9

Acord per allargar els ERTO fins al 30 de setembre

Nova ajuda per als autònoms, que la poden rebre i treballar

Plana 15

Un any del gran incendi de la Ribera d'Ebre

L'entitat Rebrotem ha recaptat fins ara 130.000 euros en ajuts

Plana 20

Tornen les estrenes de cinema

168850-11470708

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Toni Brosa

Les clavegueres de la política

L' Estat ha debilitat el lideratge de l'independentisme amb presó, exili i espoli econòmic, però la maquinària de la repressió

continua funcionant a ple rendiment perquè no aspira a res més que a imposar a sang i fetge la seva idea d'Espanya. I en aquest objectiu ara és el torn de Laura Borràs, exconsellera de Cultura, cap de files de JxCat a Madrid o, si ho prefereixen, la veu al Congreso de Carles Puigdemont, el president exiliat, el dimoni de Jorge Fernández Díaz i enemic número u de l'espanyolisme. Així doncs, dels autors de "la violència tumultuària" dels manifestants del 20 de setembre del 2017, de les "mirades d'odi" dels votants de l'1-O o dels "murs humans" abraonant-se contra policies "horroritzats", emana ara una acusació de malversació de fons, falsedat documental i prevaricació quan Borràs era la directora de la Institució de les Lletres Catalanes.

Li retreuen uns contractes per import de 18.000 euros que haurien beneficiat un "amic". La qüestió és que els Mossos d'Esquadra van investigar el cas i no hi van trobar cap irregularitat susceptible de retret penal. La Sindicatura de Comptes també va investigar la presumpta irregularitat i va concloure que no hi havia cap actuació perseguible administrativament, ni penal. La mateixa diputada va donar la cara des del dia 1 d'aquest afer defensant la seva innocència amb tota mena de detalls i explicacions. Però, oh sorpresa, la jutgessa del cas va decidir que no n'hi havia prou i que necessitava un dels famosos informes de la Guàrdia Civil. I, d'oca a oca..., judici servit en safata a la sala penal del Suprem, amb el fiscal Zaragoza i el jutge Marchena, tota una garantia.

El sí del Congreso al suplicatori estava garantit pel mateix trident que ha impedit investigar la implicació de Felipe González com a "Señor X" dels GAL: PSOE-PP-Vox. El que resulta surrealista i profundament decebedor és que els altres partits independentistes del Congreso, ERC i la CUP, hagin donat més crèdit a la Guàrdia Civil i al fiscal Zaragoza que a la diputada, als Mossos i a la Sindicatura de Comptes, que hagin blanquejat la mateixa conxorxa que va condemnar injustament Junqueras, Forcadell, Romeva, Bassa, Cuixart, Sánchez, Forn, Turull i Rull, que hagin estat incapaços de discrepar com han fet el PNB, Podem i altres diputats espanyols, perquè prefereixen debilitar políticament Laura Borràs i JxCat de cara a l'horitzó electoral a Catalunya.

La vinyeta

Fer

Ombres d'estiu

Imma Merino

Un personatge de comèdia

He deixat penjada la lectura de *La cartoixa de Parma* perquè durant aquestes últimes setmanes he hagut de llegir centenars de treballs d'alumnes, de manera que l'extensió total dels seus textos deu ser superior al de les pàgines de *Guerre i pau*. És part de la meua feina, així que no és cap queixa, sinó una simple explicació. El cas és que, amb tot, tinc avançada la lectura de la novel·la de Stendhal en relació amb el que fins ara n'he comentat. Entre les meves notes, n'hi ha una que fa referència al fet que, interrogat per la seva idolatrada Gina pel fet que s'hagi convertit en ministre d'un príncep de l'Ancien Règime després d'haver lluitat amb els exèrcits napoleònics que suposadament propagaven les noves idees liberals, el comte Mosca argumenta: "Ara em vesteixo com un personatge de comèdia per tal de guanyar una gran posició i uns quants milers de francs. Un cop he entrat en aquesta mena de joc d'escacs, empipat per les insolències dels meus superiors, he volgut ocupar un dels primers llocs; hi he reeixit."

No caldria dir que n'hi ha hagut

“No caldria dir que n'hi ha hagut molts, de comtes Mosca, i que el món encara n'està ple

molts, de comtes Mosca, i que el món encara n'està ple. Homes que potser havien mig cregut en idees una mica desajustades a l'ordre establert, però que s'han convertit conscientment en personatges de comèdia que, llestos i hàbils, es mouen com anguilles en corts, governs, aparells d'estat, direccions d'empreses i consells de grans corporacions. Sempre hi saben actuar de forma convenient. Ho viuen com un joc en el qual no creuen (o almenys així ho diuen) en el fons, de manera que potser fins i tot pensen que la seva

identitat (i ves a saber si la seva moral) no hi està compromesa. Enamorat de Gina, aquesta hi percep una mirada bella i benvolent essent conscient del joc pèrfid al qual juga en una cort amb un príncep tirànic: "M'imagino que a Parma, enmig dels vostres esclaus, no tindreu pas aquesta mirada amable; això ho espatllaria tot i els donaria una mica d'esperança de no ser penjats."

El comte Mosca li escriu belles cartes, a Gina, en què imagina deixar-ho tot i viure d'acord amb una pensió modesta. Tanmateix, si bé Stendhal li concedeix la passió, no fa que aquesta l'aparti dels seus interessos. Així que, de fet, Mosca té un altre pla. Com que ell està casat, per mantenir càrrec i aparences, proposa a la seva estimada que es casi amb "un vellet bufó de seixanta-vuit anys, ben cortès, ben net, immensament ric, però no pas prou noble". És el duc Sanseverina-Taxis, que vol ser ambaixador i així obtenir una banda ampla. Amb aquest casament de conveniència que inclou un tràfic d'influències, Gina es converteix en La Sanseverina.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/pgy6d4>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

La unitat estratègica

Com que ahir, amb la votació del suplicatori a Laura Borràs, vàrem tenir un capítol més d'aquesta famosa no unitat estratègica del món independentista, em van venir al cap les reflexions que la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, feia aquest dilluns passat en una entrevista de Francesc Espiga a les planes d'aquest diari. Espiga preguntava a Paluzie si tenia sentit, vistes les relacions entre JxCat i ERC, la idea de "refer la unitat entre l'independentisme". La resposta de la reelegida presidenta de l'ANC va ser contundent: "En realitat, aquesta unitat mai ha existit. És un concepte que hem idealitzat, perquè, fins i tot en l'època en què van fer la candidatura col·lectiva de Junts pel Sí, al darrere hi havia moltes batalles que no es veien. Tot i això, hem de fer que s'alineïn, tot i que sempre hi ha el dubte de fins a quin punt és bo que la pressió popular forci a fer una cosa

“Deia Paluzie dilluns en aquest diari que, en realitat, la unitat mai ha existit i que és un concepte que hem idealitzat

que els seus protagonistes no volen fer.” A banda del bany de realitat de la resposta de Paluzie ("En realitat, aquesta unitat mai ha existit"), potser sí que algun dia haurem d'admetre que aquest, el de la unitat, és un concepte que tenim idealitzat. Probablement, tot i que a molts ens agradaria

que es veiés una unitat de les formacions independentistes (encara que ens enganeyessin una mica, vaja), caminem (si és que no hi hem caminat sempre) cap a una unió estratègica de l'independentisme que l'únic que té en comú és el suposat objectiu final. I que pel camí hi ha tants matisos que fins i tot pot semblar que alguns han fet marxa enrere. No sé tampoc, com li deia Paluzie a l'Espiga, fins a quin punt és bo que la pressió popular forci els seus protagonistes a fer coses que no volen fer. A mi em sembla que no. I potser l'avantatge que ara en traurem, de tot plegat, és que a canvi d'admetre que teníem la unitat idealitzada –i que sempre pot tornar, i que caldrà que ho faci per a algunes coses– ara hauríem d'exigir-los a tots que parlin clar, per saber cadascú on és, on vol anar i com. La Pascal i els seus ja ho han començat a fer, i se'ls hi ha entès tot. La resta, doncs, que accelerin.

De reüll

Marta Monedero

Anar-se'n a Nova Zelanda

Si els proposen fer un canvi de vida i fugir a Nova Zelanda, el millor que podrien fer és anar-hi. Algú ja ho insinuava fa temps, però amb la bona gestió del govern de la primera ministra, Jacinda Ardern, no ens queda cap dubte que el país dels kiwis i les ovelles, allà on es va rodar la trilogia d'*El senyor dels anells* i ballen el *haka* abans dels partits de rugbi dels All Blacks, és un dels millors llocs per viure-hi encara que quedi una mica allunyat de tot. Ardern encomana confiança i entusiasme, fins al punt que l'actor Russell Crowe va

El govern d'Ardern fa créixer la bona fama del país dels kiwis

demanar l'any passat que Austràlia i Nova Zelanda s'unifiquessin perquè la líder laborista dirigís tots dos països. Després de l'atemptat a la mesquita de Christchurch, Ardern va ser capaç de llançar un missatge integrador i empàtic. No perd el somriure ni quan l'encampa un terratrèmol enmig d'una

entrevista, i el vídeo en què explica, en dos minuts, què ha fet durant el mandat amb una picada d'ullet al seu equip suposa una autèntica lliçó de comunicació política. Hi enumera amb un somriure un reguitzell d'accions útils per a la gent, entenedores i pràctiques, com si estigués narrant el conte més apassionant del món. Per rematar-ho, Nova Zelanda se situa com un dels països menys corruptes del planeta, als antípodes (no només físics) de llocs del nostre entorn on les esferes política, judicial i monàrquica fan pudor de podrit. I ja saben que no estem parlant de Dinamarca.

Les cares de la notícia

ESCRITORA

Núria Esponellà

Premi Prudenci Bertrana

Ànima de tramuntana és el títol de la novel·la amb què l'escriptora i filòloga nascuda a Celrà i establerta a l'Empordà ha guanyat el 53è Premi Prudenci Bertrana. L'obra presenta dues dones de dues èpoques diferents que s'enfronten al sentit de la vida.

DIRECTORA DEL MERCAT DE LES FLORS

Àngels Margarit

Aposta per la dansa

Aposta valenta de la directora del Mercat de les Flors, que ha afegit, ha integrat, a la programació de la temporada vinent propostes que s'havien hagut d'ajornar per la Covid-19. Al setembre es posaran a la venda les entrades, per assegurar quin serà l'aforament.

EXPRESIDENT DEL PALAU DE LA MÚSICA

Fèlix Milet

Empresonats

El que havia estat president del Palau de la Música, autor confés de l'espoli de la institució catalana, va entrar ahir a la presó de Brians 2, on des de dilluns l'esperava el que havia estat la seva mà dreta, Jordi Montull. Ahir també hi va entrar l'ex-tresorer de CDC, Daniel Osàcar.

EDITORIAL

Poques instruccions i compromís

Ja han entrat en vigor les noves mesures del govern català per a la fase de la represa, la que el govern espanyol anomena "nova normalitat", segons el decret que va validar ahir el Congrés dels Diputats, amb els vots en contra de tots els grups catalans. Amb les competències de nou en mans de la Generalitat hem passat d'una situació en què rebíem una allau d'instruccions sobre com ens hem de comportar per evitar o controlar l'expansió de la pandèmia a rebre'n només tres, això sí, amb insistència de gota malla. El govern ha simplificat el missatge i l'ha reduït a tres mesures bàsiques: mascareta, rentat de mans i distància de seguretat.

La gestió de la nova fase en què hem entrat no és gens senzilla i requereix el compromís de la ciutadania. No és que no fos necessari en les fases anteriors; simplement, ara és imprescindible perquè el govern posi l'èmfasi en la recomanació al davant de la imposició, de la sanció. La dificultat rau a compaginar una certa consciència col·lectiva que el perill de contagi s'ha esvaït amb la certesa que el virus no ha desaparegut i que, de fet, no han deixat de produir-se rebrots que, en alguns casos, han suposat passes enrere i nous confinaments.

El govern treballa amb la hipòtesi que hi haurà una nova onada d'infeccions a la tardor que es podrà gestionar millor atesa l'experiència d'aquests mesos. Una experiència que hauria de servir, entre altres coses, perquè no es repeteixin els problemes que hi ha hagut a les residències de gent gran i perquè s'abordi amb decisió –i, si pot ser, amb consens– la represa del curs escolar. El compromís ineludible de la ciutadania s'ha d'alimentar d'una actuació coherent i transparent de l'administració.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Pacte secret
Vox desvela el pacte secret amb els populars per fer governs tripartits amb Ciutadans. El cop d'efecte deixa en evidència Pablo Casado i Albert Rivera.

10 anys Un pedaç
Els experts avisen que el pronunciament del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut pot ser incoherent si es vota per blocs o articles.

20 anys El terror d'ETA
El conseller d'Interior creu que el cotxe bomba d'ETA a la localitat de Getxo vol "socialitzar el terror" entre els empresaris del País Basc.

Full de ruta

Jordi Panyella

Els que han nascut

Hi ha en la condició humana una atracció profunda pel fet de la mort. És sorprenent que l'home se senti cridat per allò que l'ha d'acabar destruint un dia o altre, però és així. Ho ha estat sempre, i sempre ho serà, perquè la fascinació per allò desconegut és incontenible. Com que fascina la mort, i tota la litúrgia del misteri que l'envolta, fascinen els programes de televisió per on desfilen crims i assassins, hipnotitzen les novel·les d'històries negres, captiven les rondalles de fantasmes; la senyora mort en totes les seves formes i maneres de regnar en aquesta terra.

La mort s'ha instal·lat al cap de taula aquest 2020, com s'hi asseuria un dèspota un dia de festa major. S'ha fet parar les tovalles i ha devorat amb golafreteria, sense descans, un gran festí d'ànimes. En són tants, els coneguts que han traspassat la ratlla, que es fa difícil sobreposar-se al dolor. Empesos per la Covid-19 o no, el memorial de difunts dels últims mesos és massa extens. Serveixin, doncs, els noms de Roser Oller, mestra; Ana Alba, David Caminada o Manuel Cuyàs, periodistes, per posar identitat a la resta, perquè tots tenien nom i rostre, tots mereixen un record en tinta impresa.

Fascina la mort sobretot als mitjans de comunicació. La premsa sempre troba espai per deixar constància de l'última víctima a la carretera o d'alguna carnisseria en una guerra llunyana. Només de tant en tant els diaris arraconen la mort per parlar de la flor de la vida, d'aquells que acaben de néixer. A principis d'any hi desfilen els nadons que han guanyat la cursa de ser els primers a venir al món l'1 de gener, i ocasionalment hi apareixen els nounats que tenen com a mèrit ser fills d'alguna celebritat. Algunes notícies sobre estadístiques de natalitat i alguna altra sobre les modes en els noms de les criatures, poca cosa més.

També aquesta columna ha parlat ja massa de la mort i massa poc de la vida. Serveixi, doncs, l'últim paràgraf per esbandir amb lleixiu i molta aigua tanta tenebra. Siguien les penúltimes ratlles com una galleda a raig i amb tota la força damunt de la dama negra, com les que a primera hora del matí aboquen a l'asfalt les porteres després de fregar el marbre de l'entrada. S'alcin les darreres paraules com un pòrtic de benvinguda a tots els somriures que els últims mesos han vingut a portar llum en aquest món tan negre.

Tribuna

Josep Gifreu. Periodista, professor emèrit de la UPF i membre de la SF de l'IEC

La llengua del doblatge

El confinament ens ha fet redescobrir la centralitat de l'audiovisual en la cultura i l'imaginari de la nova era digital. Les pantalles, en tots els seus formats i usos, ens han acompanyat, fidels, en les llargues hores de paciència i de meditació. I entre la immensitat d'ofertes i de recursos disponibles en línia, les sèries de TV han pujat al pòdium d'honor. Amb quin llenguatge d'accés? Podem deplorar la inexistència de sèries catalanes, descomptades poques excepcions, en els catàlegs de Netflix, HBO, Amazon, Movistar, Filmin o Rakuten. Però el problema inimaginable en les condicions actuals de la traducció rau en la llengua obligada d'accés als continguts. Que és l'espanyol. O l'anglès. Al català, ni se'l busca ni se l'espera.

EL FRACÀS de la política de normalització de la llengua catalana és fa evident sobretot en alguns sectors. La Plataforma per la Llengua, en la seva novena edició de l'InformeCAT, ho acaba de posar de manifest. Evident: no tot és un desastre. Mireu la Viquipèdia, escolteu

la ràdio, etc. Però tot l'informe traspuja un aire de fatiga generalitzada, de desconcert i d'impotència. Com salvar el català en la nova cultura audiovisual, que és la cultura primera de joves i infants? I la que també apassiona cada dia més tota la població?

LES DADES de presència del català en les ofertes de les plataformes són d'escàndol: zero! Se sol lamentar, per exemple, l'absència del català a l'administració de justícia. La mateixa Plataforma denunciava que la mitjana de les sentències en català no passava del 8,5%. Podríem exultar si trobéssim aquest migrat percentatge a Netflix! Del total de 2.092 pel·lícules que oferia a finals de 2019 només quatre incorporaven la versió catalana. El menyspreu de la multinacional pel català és imperdonable, perquè prescindeix de la versió disponible de 331 films ja doblats o subtitulats en català, la majoria amb finançament de la Generalitat i de la CCMA. I ara és a punt d'assaltar el mercat espanyol la totpoderosa Disney, sense cap intenció de respectar el mercat del

català. Veurem si la campanya popular endegada fa revertir el seu propòsit.

L'ALLAU D'OFERTES de l'audiovisual mundial, bàsicament procedent dels EUA, fa urgent i prioritària una acció política coordinada entre totes les administracions de l'espai del català per aconseguir quotes substancials de traducció al català –en forma de doblatge i/o de subtitulat– dels catàlegs de les plataformes. Una política lingüística en aquest sentit hauria de contemplar l'adopció d'un model de llengua estàndard acceptat i acceptable per a totes les grans varietats dialectals del català. Un model que facilités la incorporació de la traducció al català de sèries, pel·lícules, documentals, dibuixos animats o videojocs, procedents d'arreu, i comprensibles des de qualsevol punt del territori de la llengua i del ciberespai. Així, doncs, cal un nou model de català estàndard, "pancatalà", oral i escrit, per al doblatge de l'audiovisual? La meua resposta és sí. Em sembla una necessitat normalitzadora prioritària i urgent.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El bosc i la natura

■ Si el sistema educatiu és antivitalista per distanciar-nos de la vida, crec que hauríem de ser capaços d'estimar tot allò que ens permet estar vius. Mai no hem d'oblidar que l'arbre és un ésser viu i que el verd dels arbres no deixa de ser part del vermell de la nostra sang i que això és una veritat científica.

Resulta certament dramàtic viure allunyat de la natura. Res no hauria de ser anomenat creixement si no creixen també els arbres, ja que sense arbres no hi ha vida possible. El bosc és qui més fa per la continuïtat de la vida en aquest planeta. Recordem que som com som perquè en el seu moment vam ser bosc. Aquest planeta és viu perquè el 99% del que viu és vegetal.

Ara hem viscut el més

bell dels espectacles de l'univers, que és la primavera. Amb tots els colors possibles i amb les infinites flors, la natura és la natura i no deixa de ser la permanent recerca de la vida, i per aquesta mateixa raó hauríem de naturalitzar –valgui l'expressió– totes les nostres urbs. Caldria no oblidar que el bosc és el sistema immunitari del planeta Terra.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE
Granollers (Vallès Oriental)

Confinament permanent

■ A mesura que accedim a la "nova normalitat", centenars de milers de bahá'ís a l'Iran continuen vivint un "confinament permanent".

El Comitè de Solidaritat amb la Comunitat Bahá'í llança una campanya amb la finalitat d'apropar a la nostra societat les restric-

cions que pateixen els bahá'ís a l'Iran.

Els bahá'ís creiem en la unitat i que totes les persones tenen els mateixos drets. Tot i així, aquesta comunitat a l'Iran pateix des de fa més de quaranta anys limitacions per accedir a la funció pública, restriccions al dret a l'educació superior, així com la confiscació de propietats, empresonaments, arrestos i judicis totalment arbitraris, a causa de les seves creences religioses.

En els darrers dies de maig, quinze bahá'ís de diferents ciutats de l'Iran van ser detinguts injustament i condemnats a llargues penes de presó sota les absurdes acusacions que els seus esforços en l'esfera del medi ambient o l'educació dels infants constituïen "propaganda" o "formació de grups contra el règim". Estem recollint firmes

per donar suport a aquesta campanya a través d'aquest enllaç: www.solidaridadbahai.com/firma.

JULIET MOHABAT
El Catllar (Tarragonès)

En record de Manuel Cuyàs

■ Jo també he sentit la mort d'en Manuel Cuyàs.

El seu article era el primer que llegia i alguns els he guardat, entre els quals hi ha "El niño sueña".

Els meus pares també tenien minyona, i recordo sobretot una que es deia Josefa i que parlava molt bé el català, perquè ella amb la seva família van anar a parar a un poble petit on la gent no entenia el castellà i va haver d'aprendre el català.

La recordaré sempre, ens l'estimàvem molt i ella ens estimava.

NÚRIA ROSELL I ROVIRA
Barcelona

La frase del dia

“Sánchez no controla la Fiscalia. Tampoc ho feia Rajoy. Fiscals com Zaragoza són els arquitectes del que tenim”

Jordi Sánchez, EXPRESIDENT DE L'ANC. PRES POLÍTIC

L'entrevista

Eva Garcia Pagán

Convidat per CCOO, el professor Joan Benach ha participat en un seminari sobre la precarietat laboral en temps de Covid-19.

La Covid-19 ha accentuat la precarietat laboral a Catalunya?

A banda de professionals sanitaris i socials precaritzats i treballadores de residències mercantilitzades, la pandèmia afecta una classe treballadora cada cop més explotada, vulnerable i amb menys drets. Són molts treballadors pobres o que viuen al límit, sense poder cobrir cap imprevist, que han anat a treballar posant en risc la seva salut i la de la seva família. La crisi subsegüent encara genera més pobresa, atur i precarietat. Avui, quan parlem d'atur, cal parlar de precarietat.

Quins són els efectes de la precarietat en el nostre entorn? Sabem mesurar-la?

La precarietat genera vulnerabilitat en la vida quotidiana i la llar i augmenta el risc de tenir angoixa, por, depressió, alcoholisme i accidents, emmalaltir i morir. És penós que no disposem d'un sistema d'informació amb la qualitat i la transparència adequades per mesurar integralment la precarietat, amb indicadors vàlids i comparables. La precarietat és una pandèmia tòxica que no volem analitzar ni canviar democratitzant les relacions laborals.

I quina és la situació a la resta del món?

Lamentable. Dues terceres parts de la població mundial sobreviuen amb menys de 5 dòlars diaris sense una llar per viure en condicions. Als països pobres, el percentatge de persones amb una relació laboral estable és mínim, i 5.200 milions de persones no disposen d'un sistema de seguretat social adequat. Si això ja passava abans de la Covid-19, imaginem-nos-ho ara amb la pandèmia.

On actua la precarietat laboral? És un fenomen transversal? Hi ha una desigualtat per gènere?

La precarietat prové de decisions polítiques que, en l'àmbit productiu, afecten les condicions d'ocupació i treball i, en el reproductiu, la protecció, els drets socials i la qualitat de vida. És un fenomen molt transversal, però sobretot afecta la classe treballadora, immigrants, joves i dones com les netejadores, cambreres de pis, caixeres, treballadores de cures... A més, les dones són les que majoritàriament tenen cura i atenen a la llar. S'ha dit que són "essencials", però sempre han estat treballs estigmatitzats i menyspreats.

Joan Benach

Catedràtic a la UPF i director del Grup d'Investigació en Desigualtats en Salut (Greds-Emconet)

“La precarietat és una pandèmia tòxica que no volem canviar”

“La Covid-19 no genera desigualtats de salut, però les desigualtats socials generades per polítiques neoliberals mercantilitzadores sí que ho fan”

Arxiu / EPA

Corre la brama que la Covid-19 és una malaltia causada per un virus "igualitari". És cert?

La Covid-19 és una pandèmia global però també és una crisi de desigualtat. El virus no genera desigualtats de salut, però les desigualtats socials generades per polítiques neoliberals mercantilitzadores sí que ho fan. Donat que amplifica i intensifica necessitats i desigualtats prèvies, cal parlar doncs d'una "pandèmia de desigualtat".

Què hem après de la pandèmia actual?

La pandèmia ens deixa moltes lliçons: la fragilitat humana, reconèixer que també som part de la natura, la imprescindible producció de béns bàsics per alimentar-nos, la importància cabdal dels serveis públics i de treballadors socials i sanitaris precaritzats, i que darrere la pandèmia hi ha la crisi climàtica i ecosocial del capitalisme foscilista. No se'n parla, però quan aviat es produeixi una progressiva crisi energètica i de materials, haurem d'aprendre a consumir menys i millor, viure més solidàriament, produir béns de consum necessaris i propers, i crear una economia veritablement homeostàtica amb la natura.

En un seminari organitzat per CCOO, vostè alertava del creixement dels autoritarismes i de l'existència de psicòpates. En quin sentit?

La pandèmia plou sobre el "sòl ja mullat" deixat per la sortida en fals de la crisi prèvia, la qual cosa augmenta la precarietat i facilita la influència d'una extrema dreta ben organitzada i finançada. Les elits, grans empreses, estats majors militars i polítics amb poder, coneixen però amaguen la crisi sistèmica que vivim. Les classes benestants no renunciaran als seus privilegis i rumien una sortida neofeixista que ens apropa a un règim autoritari de control orwellià, com passa a la Xina. Avui, això es reforça amb dirigents psicòpates (autoritaris, narcisistes, manipuladors, sense empatia) com Trump i Bolsonaro.

Un lema del govern diu que d'aquesta crisi en sortirem més forts. Ho creu així?

M'agradaria, però perquè així sigui caldrà un canvi de rumb radical. Si tornem a la vella normalitat, amb desigualtats, mercantilitzacions, precarietat i destrucció ecològica, anem cap a un ecogenocidi. Només la ciutadania i els grups socials crítics, amb plena consciència de la greu situació actual, pressionant de manera contínua els poderosos i dirigents a fer polítiques radicalment diferents, trobarem una sortida democràtica, ambientalment sostenible i justa al món que vivim.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Comença la 'nova normalitat'

Catalunya ja no fixa límits d'aforament, només distància, i l'Estat retorna les competències

Millet i Osàcar entren a la presó

L'expresident del Palau ingressa al centre penitenciari, 11 anys després de saber-se els fets

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Suplicatori de Borràs i trencadissa

PLE • La portaveu de JxCat perd la immunitat i és entregada pel Congrés al Suprem en ple xoc amb ERC i la CUP pel fet de limitar-se a no votar **PAS** • Hi veu un triomf repressiu i Rufián li retreu que no busqués el suport del PSOE com a la Diputació

David Portabella
MADRID

A les 11.02 h, la uixera que vigila la tribuna de premsa del Congrés avisa: "Ja sap que quan acabi aquest punt ha d'abandonar la tribuna." A les 11.05 h acaba el primer punt a debat i la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, ja és més directa. "Continua la sessió amb caràcter secret. Prego que tanquin les portes i desallotgin les tribunes", ordena Batet perquè els uixers expulsin qualsevol testimoni *in situ* i perquè el senyal televisiu oficial enfoqui el sostre sense so. Sota aquesta censura que dicta el reglament amb els suplicatoris, el Congrés va aprovar ahir desposseir la portaveu de JxCat, Laura Borràs, de la immunitat i enviar-la al Tribunal Suprem per ser investigada i jutjada per presumptes delictes entre el 2013 i el 2017 a la Institució de les Lletres Catalanes. El fet que ERC i la CUP es limitessin a no votar en lloc de votar no va ser el catalitzador de la trencadissa amb JxCat. "Espero que la seva consciència ho resisteixi", va etzibar Borràs a tots.

El debat era censurat i el Congrés només oferia en viu el marcador final de

la votació sense identificar què havia votat cadascú: 293 vots a favor (el PSOE, Unides Podem, el PP, Vox i Ciutadans), 14 vots en contra (JxCat i el PNB) i cinc abstencions. "Una petició de 15 anys de presó i molts dels diputats no defensen els meus drets quan són també els seus drets, perquè avui soc jo però demà pot ser qualsevol senyoria. Els diputats ja coneixen les meves circumstàncies i atropellen els meus drets i ho fan a consciència", va denunciar Borràs.

Votar sense saber què
Conscient que tant ERC com la CUP esgrimien que el seu vot era irrellevant perquè la majoria que va del PSOE a Vox passant pel PP s'imposaria sí o sí, Borràs va fer un retret als inde-

"Tanquin portes i desallotgin", diu Batet. Ni la meitat dels diputats hi és

pendentistes: "L'únic que triomfa és la repressió. La repressió, se la combat, no se li permet vèncer per incomparança del rival, encara que el debat estigui perdut d'entrada. Fer el

correcte mai, mai, mai pot ser irrellevant." Tot i que molts companys de Borràs ja recordaven els usos i costums del suplicatori perquè el 2016 van viure el de Francesc Homs pel judici del 9-N, una circumstància els va semblar escandalosa: quan Batet va ordenar tancar les portes i fer fora la premsa, a l'hemicicle no hi havia ni la meitat dels 350 diputats, així que la majoria van votar sense escoltar l'al·legat en defensa pròpia de Borràs ahir en el ple i també sense conèixer el dictamen de la comissió, que és secret.

"Votar és legitimar-lo"
L'opció que es va imposar a ERC, la CUP i EH Bildu va ser la de ser present en el moment de la votació, no prémer el botó de presència a l'escó i no votar. Si bé en el tràmit previ a la comissió de l'Estatut del Diputat el republicà Joan Josep Nuet es va alçar i va abandonar la sala abans de votar, ahir els diputats d'ERC i els cupaires Mireia Vehí i Albert Botran van continuar a l'escó i no van fer res com a via de desmarcar-se'n. "No reconeixem aquest suplicatori. Està viciat, és tòxic i injust. Prémer el botó, sigui pel sí, pel no o per l'abstenció, és legitimar-lo. I no el volem

Les frases de Laura Borràs

"Triomfa la repressió. I, la repressió, se la combat, no se li permet vèncer per incomparança. Fer el correcte mai, mai, mai és irrellevant"

"Em demanen 15 anys i els diputats atropellen els meus drets, que són els seus, i a consciència"

"No reconeixem aquest suplicatori. Està viciat, és tòxic i injust. Prémer el botó, sigui pel sí, pel no o per l'abstenció, és legitimar-lo"

legítim, igual que ha fet la CUP i que ha fet l'esquerra abertzale", va esgrimir Rufián. "La CUP no participarà en la votació del suplicatori per posar de manifest la manca de garanties del procés judicial", van adduir els cupaires. Vehí va justificar que la CUP va entrar a les institucions per "aixecar catifes" i va recordar que van perseguir el 3%, Jordi Pujol i el cas Palau. "Però ni avalarem la corrupció com a guerra bruta ni la guerra

bruta de l'Estat amb la corrupció", hi va afegir Vehí.

Enuig pel to de Rufián
Aporta tancada, Rufián va fer enfadar i molt JxCat, tant pel to com pel fet d'alliçonar-los dient que la porta a la qual "Convergència" havia de trucar per derrotar el suplicatori era la del PSOE. "Si depenia d'algué era del vot del PSOE. JxCat o Convergència governa a la Diputació de Barcelona amb el PSOE, i tenia camp per

córrer aquí i no ho ha fet. I és respectable, però és injust voler fer veure que això depèn d'ERC o de la CUP. Les matemàtiques estan fetes i culpar ERC és un insult, no ja a ERC, sinó a la intel·ligència col·lectiva", va etzibar el portaveu republicà. I el vicepresident Pere Aragonès va afermar l'aposta de no votar, perquè el Suprem "no és un tribunal imparcial" però alhora "cal investigar qualsevol irregularitat, també en aquest cas".

L'APUNT

'Win-win', i cap al Suprem

Carles Sabaté

El suplicatori per jutjar Laura Borràs és un 'win-win' per a la justícia de l'Estat i la seva repressió contra l'independentisme. Frena la carrera política d'una líder de JxCat disposada a encapçalat el camí cap a la sobirania, esbomba l'ombra del dubte sobre l'independentisme i hi aprofundeix en la divisió. Marchena ja l'espera a la seva sala del Suprem sabedor que el judici que va

presidir contra l'1-O està fixant jurisprudència, no només contra l'independentisme, sinó contra tot aquell qui qüestioni les institucions intocables de l'Estat que manen més que el mateix govern, es digui Borràs, es digui Grande-Marlaska. El presumpte trossejament de contractes que practicaven totes les institucions és l'excusa.

Laura Borràs, amb el grup parlamentari de JxCat al Congrés, ahir ■ ACN

Afronta 15 anys de presó per trossejar contractes a la ILC

■ Borràs se sent perseguida perquè és afí a Puigdemont i per la notorietat de visitar el rei ■ Marchena valora obrir la causa

Borràs compareixia ahir al pati del Congrés després de l'aval al suplicatori ■ CHEMA MOYA / EFE

Les reaccions

“Si depenia d'algú era del vot del PSOE i Convergència governa a la Diputació de Barcelona amb ells”
Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“El Suprem no és un tribunal imparcial però cal investigar qualsevol irregularitat, també en aquest cas”
Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“La CUP ni avala la corrupció com a guerra bruta ni la guerra bruta de l'Estat amb la corrupció”
Mireia Vehí
PORTAVEU DE LA CUP AL CONGRÉS

Tant ERC com la CUP preferien que Borràs fes el pas de dimidir i el seu cas saltés de la taula del jutge Manuel Marchena a la justícia ordinària amb la pèrdua de l'aforament. “Tot-hom sap què hauria passat si Borràs fos càrrec públic d'ERC, no hauríem arribat a certs debats”, va dir Rufián. “Vam proposar que deixés l'acta, perquè sabem que no tindrà un judici just al Suprem”, hi van coincidir fonts de la CUP. La paradoxa és que ERC i

la CUP sostenen que “hi ha hagut bastanta unitat” amb “l'excepció” de JxCat.

El contrast del no en el PNB
Si bé ERC i la CUP no entenen per què la via de no votar que en un inici avalava Borràs és menystinguda ara, JxCat no comprèn com és que el PNB és més comprensiu amb Borràs que el soci de govern a Catalunya. Aitor Esteban va defensar sense embuts el vot en contra del PNB al suplicatori –al preu de ser

atacat des de Ciutadans per Miguel Gutiérrez–, i els diputats de JxCat van tenir el regal de consolació que els de Rufián i els de Vehí “no sabien on mirar” davant “un PNB sense complexos”, segons el seu relat. En clau interna, per JxCat té un gran valor simbòlic rebre el suport del PNB ara que és el nou PNC de Marta Pascal el que es vanta de la sintonia plena amb Sabin Etxea. “Agraïment infinit”, va fer arribar Borràs al PNB. ■

David Portabella
MADRID

“Qui ha fet que ERC i el PDeCAT, no perquè no son el PDeCAT, són JxCat, no tinguin líders perquè estan escapçats? Mariano Rajoy i el PP”, va dir el 16 de desembre del 2017 l'aleshores vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría, imputant el PP en l'acció dels tribunals. Tres anys després, ERC i JxCat paguen el preu de la presó i de l'exili, i l'arribada de Laura Borràs al Congrés i el fet de ser l'única independentista que visita Felip VI en les consultes li han donat una notorietat que ella creu que –junt amb l'afinitat amb Carles Puigdemont– paga en forma de persecució judicial. Sumant els suposats delictes de frau a l'administració, falsedat documental, prevaricació i malversació per haver trossejat contractes a la Institució de les Lletres Catalanes, la petició és de 15 anys de presó.

La xifra

8 dies té la presidenta del Congrés per enviar el sí al suplicatori de Borràs a Carlos Lesmes, president del Suprem.

Un cop aprovat en el ple del Congrés el suplicatori de Borràs, aquest serà comunicat abans de vuit dies per la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, al president del Suprem, Carlos Lesmes, que és qui exigia retirar-li l'aforament. El Suprem estarà obligat a comunicar al Congrés les interlocutòries i sentències que es dictin i que afectin Borràs. La sala segona del Suprem, presidida per Manuel Marchena, jutge del procés i autor de la condemna per sedició, podria citar Borràs com a investigada pels delictes que li imputi i obrir una causa penal que acabi

en judici.

Després d'apartar els Mossos d'Esquadra i de deixar el cas a la Guàrdia Civil, la fiscalia conclou a partir dels informes d'aquest cos que Borràs “va abusar” de la posició de directora de la Institució de les Lletres Catalanes del 2013 al 2017 per haver adjudicat “directament o indirectament de manera arbitrària tots els contractes de programació informàtica” –per un import total de 259.283 euros sense IVA– a favor de l’amic” Isaías Herrero. “La Guàrdia Civil és la que construeix un mòbil, que és que jo tinc un amic, i el masclisme que està incrustat en la societat fa diferent dir que Laura Borràs tingui un amic o que sigui un home el que tingui un amic. La Guàrdia Civil insinua que tinc una relació que els Mossos ja han deixat clar que és laboral. Però la Guàrdia Civil crea el mòbil de «Laura Borràs té un amic i el vol afavorir»”, denuncia la diputada. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Jové i Salvadó aporten al TSJC els 1,6 milions amb donacions

La Caixa de Solidaritat i Amnistia i Llibertat entreguen aquesta part de la fiança La jutgessa espera que el Tribunal de Comptes indiqui que té els 2,8 milions de l'1-O reclamats a l'exsecretari d'Economia

Mayte Piulachs
BARCELONA

“No hem estat ni estarem mai sols. Som milers plens de solidaritat i determinació. Seguim sense renúncies per la llibertat, la democràcia, la justícia i la República catalana. Moltes gràcies per ser-hi sempre incondicionalment! Amb vosaltres fins a la victòria!”, piulava ahir el diputat d'ERC i exsecretari general de la Vicepresidència i Economia, Josep Maria Jové, per agrair als ciutadans de Catalunya que hagin col·laborat en aportacions per recollir 1,6 milions d'euros que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) li exigia, a ell i a l'exsecretari d'Hisenda i també diputat d'ERC, Lluís Salvadó, per haver organitzat l'1-O. El TSJC va informar que la Caixa de Solidaritat i l'associació Amnistia i Llibertat havien dipositat els 1,6 milions d'euros ahir, que és quan finalitzava el termini per fer-ho.

L'alt tribunal també va detallar que pel que fa als 2.888.881 euros de fiança exigits només a Jové per l'1-O, la magistrada instructora, Maria Eugènia Alegret, “està pendent de conèixer” si el Tribunal de Comptes considera que ja està abonada en haver re-

Salvadó i Jové, en sortir de declarar com a investigats per haver organitzat l'1-O, al TSJC, el març passat ■ ACN

but la fiança de la causa de l'1-O del Suprem. Així ho va al·legar al TSJC l'advocada de l'exsecretari d'Economia perquè no es reclamés dos cops pels mateixos conceptes.

A finals de febrer passat, la magistrada del

TSJC va processar Jové i Salvadó pels delictes de desobediència, prevaricació, malversació de fons, i revelació de secrets, que impliquen penes de presó i d'inhabilitació per a càrrec públic. I, un cop aportada la fiança, ara la fiscalia

hauria de presentar el seu escrit d'acusació i les penes que demana per als dos diputats d'ERC, com a impulsors del referèndum d'autodeterminació. Després ho han de fer les advocades defensores, i finalment el TSJC ha de fixar la

data del judici.

Paral·lelament, el jutjat d'instrucció 13 de Barcelona també ha acabat la instrucció contra una trentena de funcionaris i d'empresaris pels mateixos fets de l'1-O, on inicialment Jové i Salvadó, però

en obtenir l'acta de diputats la seva causa va ser derivada a l'alt tribunal català en ser aforats. Aquí també resta que la fiscalia i les defenses presentin els escrits, i que es fixi data de judici, que se celebrarà a l'Audiència de Barcelona.

Al jutjat de Barcelona també hi ha dipositada una fiança de 5,8 milions d'euros pels mateixos conceptes de l'1-O, pel que fa als quals la Caixa de Solidaritat ha reclamat el seu retorn, en estar ja consignada al Tribunal de Comptes.

La nounada associació Amnistia i Llibertat, que es defineix com una entitat que “vetlla pel compli-

La xifra

4

són els delictes relacionats amb l'1-O dels quals s'acusa Jové i Salvadó: desobediència, prevaricació, malversació de fons i revelació de secrets.

ment dels drets humans i que denuncia la causa general contra l'independentisme”, va explicar, en un comunicat, que ha aportat “dues terceres parts de la fiança d'1.634.785,49 euros a través de bons solidaris”. Hi afegeix que són “petits préstecs solidaris que es retornaran en un màxim de tres anys” i així comparteix la tasca de la Caixa de Solidaritat, de la qual va destacar que “la seva ajuda ha arribat a més de 300 persones represaliades, moltes d'anònimes”. ERC també va agrair als ciutadans el seu esforç en col·laborar amb les donacions als encausats. ■

Demanen presó per als escortes de Puigdemont

Redacció
BARCELONA

La fiscalia de l'Audiència Nacional demana una condemna de tres anys de presó pel delictes d'encobriment per a cadascun dels dos agents dels Mossos d'Esquadra que acompanyaven l'expresident de la Generalitat Carles Puigde-

mont quan va ser detingut a Alemanya el març del 2018.

El febrer passat la fiscalia va demanar l'arxivament de la causa contra el senador Josep Maria Matamala i l'historiador i cap de l'oficina de Puigdemont, Josep Lluís Alay, que també acompanyaven l'expresident. Per contra,

el representat del ministeri públic va sol·licitar que continués la causa contra els agents Carlos de Pedro López i Xavier Goicoechea, malgrat que van realitzar aquest servei d'escorta, quan eren de vacances. Paral·lelament, la fiscalia de Barcelona va presentar una querrela contra Alay per suposadament

haver malversat 4.580 euros de fons públics en un viatge a Nova Caledònia per assistir com a observador al referèndum d'independència celebrat el 2018.

El cas contra els dos mossos es remunta a quan l'expresident Puigdemont era a Finlàndia en una conferència, un fet que va aprofitar el jutge del Suprem Pablo Llarena per emetre una euroordre en què demanava la seva detenció. En la resolució de processament, el titular del jutjat central d'instrucció 6 considera que els dos

agents haurien ajudat l'expresident a sortir de l'Estat espanyol en direcció a Bèlgica, tot i que sabien que tenia una causa judicial oberta al Suprem. Segons l'escrit d'acusació de la fiscalia, la intenció dels dos mossos era ajudar l'expresident a arribar a Bèlgica i així “evitar la seva identificació en algun lloc on es pogués executar la seva ordre de detenció”. El tribunal alemany va aprovar l'entrega de l'expresident per una suposada malversació però no per rebel·lió, i el jutge Llarena va refusar-ne l'extradició. ■

L'expresident Puigdemont, dimarts passat ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Obren una nova ofensiva per fer el català oficial a la UE

La comissió d'Exteriors insta el govern espanyol a insistir-hi, amb el vot del PSC. Tomben l'intent de Cs de reprovar els viatges de Torra i fiscalitzar Alay

Òscar Palau
BARCELONA

La comissió d'Acció Exterior del Parlament va aprovar ahir una proposta de resolució conjunta de JxCat i ERC, amb els vots també de la CUP, els comuns i el PSC, que insta el govern a demanar a l'executiu espanyol que sol·liciti al Consell de la Unió Europea el reconeixement de l'oficialitat del català a les institucions comunitàries "i la consegüent incorporació" al seu règim lingüístic. Els socialistes, això sí, es van abstenir en l'altre punt aprovat, que insta a demanar que "arran d'una pròxima conferència intergovernamental de revisió dels tractats constitutius

de la UE" se'n modifiqui l'article 55.1 per incorporar el català a la relació de llengües en què està redactat. "Intentar obrir el text és poc realista i fins i tot contraproductiu, ja que hi podria haver el vet d'altres països que estan molt enre en qüestions de reconeixement lingüístic intern", justificava el diputat del PSC Ferran Pedret, que va recordar que el desembre del 2004 el ministre d'Exteriors Miguel Ángel Moratinos ja va presentar un memoràndum per a l'oficialitat del català, l'euskara i el gallec, que, després d'haver-hi d'insistir anys més tard, va acabar en una votació al Parlament Europeu, presidit per Josep Borrell, on no va

La majoria independentista es va imposar en la comissió ■ ACN

prosperar la petició. Els grups impulsors, en canvi, van recordar ahir que "no hi ha cap impediment en cap tractat ni en cap llei", segons Josep Costa (JxCat) perquè el català sigui oficial, i que és potestat de l'Estat demanar-ho. Cs i el PP, en canvi, ho van re-

butjar en recordar que un acord del 2005 ja permet dirigir-se i rebre respostes en català d'ens europeus, i acusaven el govern d'"hipòcrita" per instaurar el monolingüisme en l'administració catalana.

La comissió també va tombar, amb els vots sobi-

ranistes, dues mocions de Cs. Una pretenia reprovar i posar fi als viatges del president Torra perquè busquen "la promoció del missatge separatista", un punt que fins i tot va criticar el PSC en al·legar la seva llibertat d'expressió. L'altra moció volia que es fes pública l'agenda de Josep Lluís Alay, cap de l'oficina de l'expresident Puigdemont, i que comparegués al Parlament cada any, tot i que és un càrrec eventual i no en té l'obligació. Els independentistes van lamentar la "persecució de les idees" contínua de Cs i el PP, als quals en realitat "molesta" que s'expliqui a fora el que passa al país.

Els vots de JxCat, ERC i la CUP van tombar altres peticions de Cs de sessió informativa amb el conseller Bernat Soler sobre les delegacions a l'exterior, però sí que se'n va aprovar la compareixença —que ell ja havia demanat— per la investigació dels casos d'assetjament de l'excap de gabinet que van dur a la dimissió del seu antecessor, Alfred Bosch. ■

Jordi Xuclà també estripa el carnet del PDeCAT

L'exdiputat del PDeCAT al Congrés Jordi Xuclà ha estripat el carnet del partit, segons va anunciar ahir a Twitter. Se segueix així les passes de l'excoordinadora general del PDeCAT Marta Pascal i del seu company a la cambra baixa Carles Campuzano, que també s'han donat de baixa del PDeCAT. La baixa arriba dos dies abans de la fundació del Partit Nacionalista de Catalunya. ■ REDACCIÓ

La JEC veu "possible" una filtració a Casado

La JEC va reconèixer ahir que "és possible" que es produís una filtració i el líder del PP, Pablo Casado, conegués la inhabilitació de Junqueras com a eurodiputat abans que es comunicés formalment. Tot i això, la JEC ha resolt la denúncia de Més País conclouent que no s'ha pogut determinar "l'origen de la filtració" publicada al digital de *La Razón* i recollida en una piulada per Casado. ■ REDACCIÓ

Ara Lleida, tant i tan a prop!

Vall de les Monges. Ugegell. Foto: O. Clavera.

AUTÈNTICA DIFERENT NATURAL

Pirineu i Terres de Lleida

ara lleida

Diputació de Lleida Patronat de Turisme

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

aralleida.cat

CATALUNYA CASA TEVA

841123-1229597L